

HÖIJER, JOSEPH OTTO, KNÖS, ANDERS ERIK

**Platonis Euthyphron Græce et Svethice.
Quem ... præside mag. Josepho Ott. Höijer ...
exhibet Andreas Er. Knös stip. Victorin.
vestrogothus. In audit. Gust. die V maj.
MDCCCXXI : P. 1**

Upsaliæ, excudebant reg. academ. typographi
[1821]

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

PLATO

EUTHYPHRON

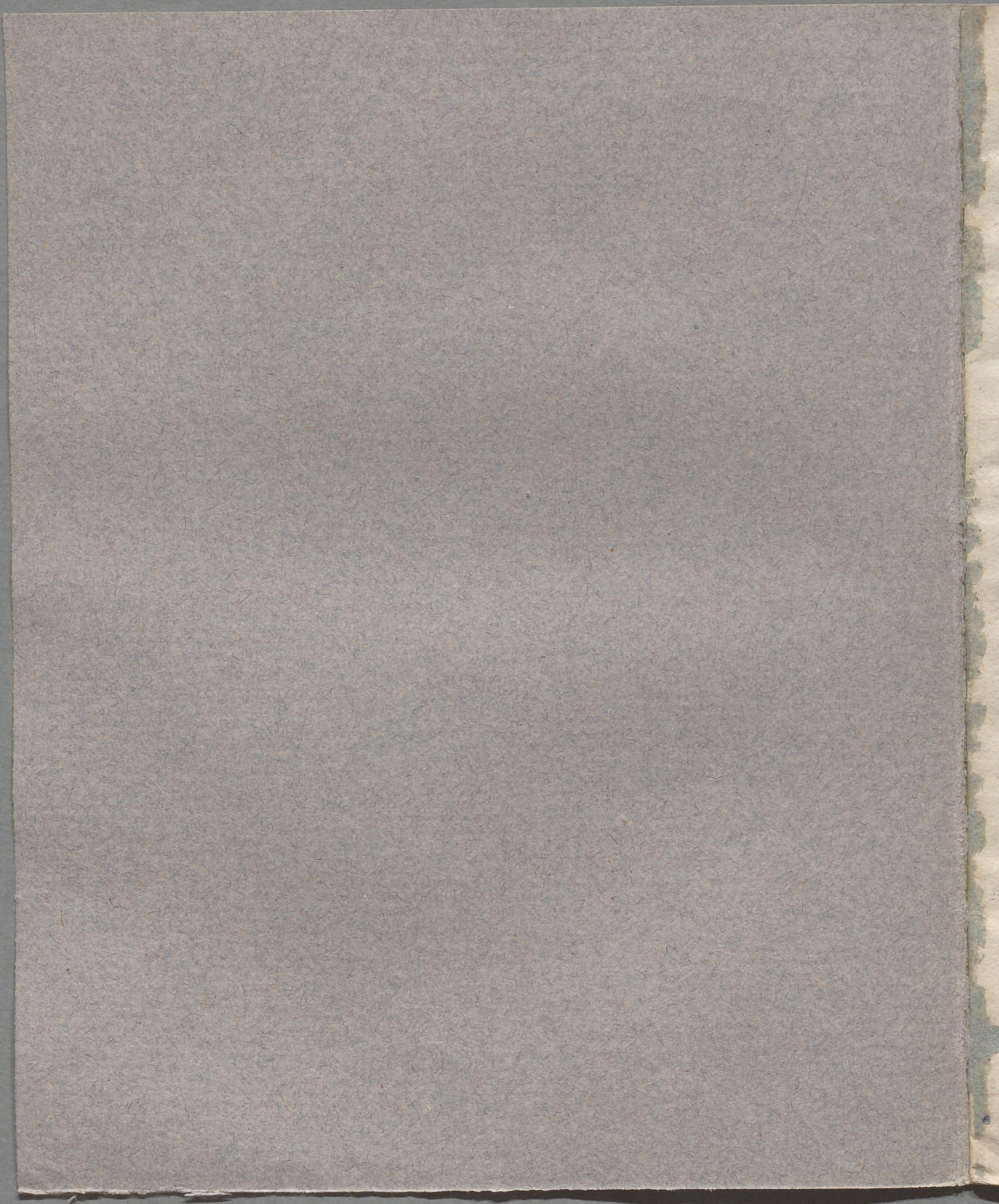
Klass. förf.

Grek. övers.

(833)

1700 - 1829

PLATONIS EUTHYPHRON

GRÆCE ET SVETHICE.

*In Samml.
Klass. f.og
Grek
Opus.
(800)*
1700 - 1829

QUEM

VENIA AMPL. FAC. PHILOS. UPSAL.

PRÆSIDE

MAG. JOSEPHO OTT. HÖIJER

LITT. GRÆC. PROF. REG. ET ORD.

EXHIBET

ANDREAS ER. KNÓS

Stip. Victorin. VestroGothus.

P. I.^x

IN AUDIT. GUST. DIE V MAJ. MDCCCXXI.

H. A. M. S.

UPSALIÆ

Excudebant REG. ACADEM. TYPOGRAPHI.

CAROLO JOHANNI KNÓS

S. THEOL. DOCT. ET PROFESSORI

PARENTI SUO

GUSTAVO KNÓS

S. THEOL. DOCT. L. L. O. O. PROFESSORI

PATRUO SUO

BIRGERO KNÓS

PHIL. MAG. PRÆPOS. ET PASTORI ECCLES. KÄLLBY

AVUNCULO SUO ET OLIM PRÆCEPTORI

nominiibus sibi post Deum carissimis

animum ob beneficia gratissimum

testari voluit

RESPONDENS.

ARGUMENTUM.

A Melito reus citatus Socrates, quod cotrumperet juventutem, novosque fingeret Deos, Euthyphroni vari obviam factus est; qui cum narraret, se patrem cædis accusavisse, quia mercenarium, homicidii reum, fame et frigore perire erat passus, dubitare se dicit Socrates, an juri divino convenienter diem patri dicere filio liceat. Euthyphrone hoc Jovis exemplo defendente, quærit Socrates, quæ sanctitatis sit natura, sive quæ jura divina nobis permittant. Respondet Euthyphron, id esse sanctum, quod a Diis amatur; quod ad refellendum ita argumentatur Socrates: si verum est, quod tu affirmas, Deos inter se pugnare, odia belliæque gerere, omnesque talium inimicitiarum causa fundatur in defectu plenæ & consummatæ scientiæ, quid sit bonum, aut malum, justum aut injustum, pulchrum aut turpe: necesse est, de his inter se dissentire Deos, eademque illis esse grata & ingrata. Si vero, sanctum esse volumus quod ab omnibus Diis amatur, apparet, sanctum non esse, quia amatur, sed amari, quia sanctum est. Quare accidens potius quam ipsius naturam hæc nobis sistit definitio. Neque ad justitiæ sanctitas pertinere potest, eaque illius esse pars, quæ circa deorum curam versatur, quum, qui curam rei gerunt, illi etiam prosint, nobis vero nefas sit existimare, Diis nos ullam præbere posse utilitatem. Eadem ratio manet, si talem hanc dicimus esse curam, qualem dominis exhibent servi, ut boni aliquid consequantur, nam & cultum nostrum Diis prodesse debere apparet, si hoc verum sit, & sanctitatem mercaturam quandam esse utilitatum nostrarum. Redundum igitur est ad id, quod a Diis amatur. His laqueis irretitus Euthyphron, cum ex illis se expedire non posset, tempus ulterius colloquendi sibi deesse causatus discedit.

Quum in dialogo, qui Protagoras inscribitur, formam ipsam speciemque virtutis proposuisset Plato, de eaque multa accurate copioseque disputasset, quæ virtutis partes illi non satis ibi explicatæ videbantur, in aliis dialogis exponendas esse censuit. Ita fortitudinem tractat Laches, temperantiam Charmides, sanctitatem Euthyphron.

1. **Τ**ί νεώτερον, ᾧ Σώκρατες, γέγονεν, ὅτι σὺ τὰς ἐν Λυκείῳ καταλιπὼν διατριβάς εἰθάδε νῦν διατρίβεις, περὶ τὴν τοῦ βασιλέως στοάν; α) εὐ γάρ που καὶ σοὶ δίκη τις οὕτα τυγχάνει πρὸς τὸν βασιλέα, ὥσπερ ἐμοί. ΣΩ. Οὗτοι δὲ Ἀθηναῖοί γε, ᾧ Εὐθύφρον, δίκην β) αὐτὴν καλεῖσθαι, ἀλλὰ γραφὴν. ΕΥΘ. Τί φής; γραφὴν σέ τις, ὡς ἔοικε, γέγραπται. οὐ γάρ που ἐκεῖθ' ἔγε καταγνώσομαι, ὡς σὺ γε ἕτερον. ΣΩ. Οὐ γάρ οὖν. ΕΥΘ. Ἄλλὰ σε ἄλλος; ΣΩ. Πάνυ γ. ΕΥΘ. Τίς οὗτος; ΣΩ. Οὐδ' αὐτὸς πάνυ τοι γινώσκω, ᾧ Εὐθύφρον, τὸν αἰδέσθαι. νέος γάρ τις μοὶ φαίνεται καὶ ἀγνώσ. διομάζουσι μέντοι αὐτὸν, ὡς ἐγῶμαι, Μέλιτον. γ) ἔστι δὲ τὸν ὄντων δ) Πιθεύς· εἴ τιν' ἐν ἰῶ ἔχεις Πιθεῖα Μέλιτον, οἷον τετανότριχα, καὶ οὐ πάνυ εὐγέειον, ἐπίγρυπον δέ. ΕΥΘ. Οὐκ εἰνοῶ, ᾧ Σώκρατες, ἀλλὰ δὴ τίνα γραφὴν σε γέγραπται; ΣΩ. Ἦντινα; οὐκ ἀγειῖν, ἔμοιγε δ-

α) στοά βασιλέως porticus, ubi conventus erat Areopagitarum, et jurajuranda dabant magistratus. βασιλεύς erat ille Archon, qui sacra procurabat, eaque, quæ ad religionem pertinebant. Schol. ad Phædr. Plat. Ed. Lipf 18 8. T. 8. p. 283. Nitsch Beschreibung der häuslichen etc. Zustandes der Griechen. Erf. 1806. T. 4. p. 576, 661.

β) δίκη lis, quæ de privatis rebus agitur; γραφή quæ de publicis.

γ) Melitus poeta accusavit Socratem, non vero tali fuit auctoritate, ut tantam tamque arduam rem ad exitum perducere posset, sed

— — — — — 000 — — — — —

SOKRATES EUTHYPHRON.

Hvad fällsamt å färde, Sokrates, efter du lemnar dina
 vanliga öfningar i Lykeion, och nu vistas här, vid Basileus
 portik? du har väl icke, såsom jag, en rättegångsak hos Ba-
 fileus? SO. Wisst icke, Euthyphron, kalla Athenarne detta en
 rättegångsak, utan en statssak. EUTH. Hvad säger du? nå-
 gon förmodligen har då emot dig börjat denna statssak? Ty
 att du gjort det emot en annan, det kan jag ej misstänka dig
 för. SO. Så är det också icke. EUTH. Utan en annan mot
 dig? SO. Aldeles. EUTH. Hvilken då? SO. Sjelf känner jag
 Euthyphron, mannen ej riktigt. Ung synes han mig, och o-
 förfaren. Han heter, tror jag, Melitos, och hör till den
 Pithiska Demos; kanske erindrar du dig en Pithier Melitos med
 långt, spikigt hår, svagt skågg och krokig näsa? EUTH. Jag
 erindrar mig honom icke, Sokrates, men hvad slags anklagelse
 har han då anställt mot dig? SO. Hvad slags? en icke slåt

---

hac in re fautores atque adjutores habuit Lyconem Rhetorem et
 præsertim Anytum, qui tum inprimis erat honoratus et potens. Xe-
 noph. Memor. Socr. et Apolog. Socr. Plat. Apolog. Socr. Mit-
 ford's Griechische Geschichte.

d) *δημος* idem fere Athenis fuit, quod Romæ tribus. Nam Attica
 in pagos (*δημοι*) erat descripta, a quibus Athenienses, ut Romani
 a tribubus, nominabantur. Erant CLXXIV quum maxime flore-
 ret civitas. Nitsch. l. c. T. 2. p. 395.

κεῖ. τὸ γὰρ, νέον ὄντα, τοσοῦτον πρᾶγμα ἐγνωκέναι, οὐ Φαῦ-
 λόν ἐστιν. ἐκεῖνος γάρ, ὡς Φησὶν, οἶδε τῆα τρόπον οἱ νέοι δια-
 φθεῖρονται, καὶ τίνες οἱ διαφθεῖροντες αὐτούς. Καὶ κινδυνεύει
 σοφός τις εἶναι· καὶ τὴν ἐμὴν ἀμαθίαν κατιδὼν, ὡς διαφθει-
 ροντος τοὺς ἡλικιώτας αὐτοῦ, ἔρχεται κατηγορήσαν μου, ὡς-
 περ πρὸς μητέρα, πρὸς τὴν πόλιν. Καὶ φαίνεται μοι τῶν πο-
 λιτικῶν μόνος ἀρχεσθαι ὀρθῶς· ὀρθῶς γὰρ ἔστι, τῶν νέων πρῶ-
 τον ἐπιμεληθῆναι, ὅπως ἔσονται ὅτι ἀριστοί, ὡς περ γεωργὸν
 ἀγαθὸν τῶν νέων φυτῶν εἰκὸς πρῶτον ἐπιμεληθῆναι, μετὰ δὲ
 τοῦτο καὶ τῶν ἄλλων· καὶ δὴ καὶ Μέλिटος ἴσως πρῶτον μὲν
 ἡμᾶς ἐκκαθαίρει, τοὺς τῶν νέων ταῖς βλάστιας διαφθεῖροντας,
 ὡς Φησὶν· ἔπειτα μετὰ τοῦτο δηλοῖ ὅτι τῶν πρεσβυτέρων ἐπι-
 μεληθεῖς, πλείστων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν αἴτιος τῇ πόλει γε-
 νήσεται ὡς γε τὸ εἰκὸς συμβῆναι, ἐκ ταιαύτης ἀρχῆς ἀρ-
 χημένην. II. ΕΥΘ. Βουλοίμην ἂν, ὦ Σώκρατες· ἀλλ' ὀρθῶδ᾽,
 μὴ τούναντίον γένηται. ἀτεχνῶς γάρ μοι δοκεῖ ἀφ' Ἐστίας e)
 ἀρχεσθαι κακουργεῖν τὴν πόλιν, ἐπιχειρῶν ἀδικεῖν σέ. Καὶ
 μοι λέγε τί καὶ ποιῶντά σε φησὶ διαφθεῖρειν τοὺς νέους; ΣΩ.
 Ἄτοπα, ὦ Θαυμάσιε, ὡς οὕτω γ' ἀκοῦσαι. Φησὶ γὰρ ποιη-
 τὴν εἶναι με θεῶν· καὶ ὡς καινοὺς ποιῶντα θεοὺς, τοὺς δ'
 ἀρχαίους οὐ νομίζοντα, ἐγράψατο τούτων αὐτῶν ἕνεκα, ὡς
 Φησὶ. ΕΥΘ. Μανθάνω, ὦ Σώκρατες, ὅτι δὴ σὺ τὸ δαιμό-

e) ἀφ' Ἐστίας. *Estia* *Vesta*, dea, cui mos erat prius quam ceteris Diis
 sacra facere. Tutelaris dea esse habebatur, illique domum com-
 mENDARE solebant, et se suaque committere; alma namque omnium
 mater terra esse habebatur, quamobrem eam sub flamma ignis

och föraktlig, tycker jag. Ty att, ännu ung, hafva infett en få viktig sak, är ej ringa. Han vet nemligen, säger han, på hvad sätt ynglingarne förderfvas, och hvilka de äro, som förderfva dem. Troligtvis är han en vis man: och, då han märker min fåvinskhet, och huru jag genom den förderfvar hans jämnåriga, går han till staten, som till en moder, och anklagar mig. Han ensam bland alla statskloka synes mig utgå från en riktig början: ty det är rätt, att först hafva omsorg om ungdomen, att den må blifva så förträfflig, som möjligt, likafäm en skicklig landman först bör hafva omsorg om de yngre växterna, och sedan om de öfriga. Kanske utrenfar Melitos först oss, hvilka förderfva ungdomens brodd, som han föreger, och när han sedan naturligtvis bekymrar sig om de äldre, skall han säkert förskaffa staten de flesta och största förmoner: såsom man billigt kan vänta af den, som sålunda börjar. EUTH. Det önskade jag väl, Sokrates, men jag fruktar, att det sker tvärtom. Ty han förefaller mig alldeles som ville han skada staten i dess innersta, då han söker förolämpa dig. Man säg mig, hvad påstår han dig göra till ungdomens fördärf? SO. Grusliga saker, min bästa, att åhöra. Han påstår, att jag updiktar Gudar, och har, just för det jag skapar nya Gudar och ej tror på de gamla, gjort mig denna anklagelse, såsom han säger. EUTH. Jag förstår, Sokrates, för det

---

æterni præsertim colebant. Deinde domum significabat, unde etiam hoc proverbium ductum esse potest, illoque a domesticis indicari, Schol. ad h. l.

6
νίον φῆς σαυτῷ ἐκάστοτε γίνεσθαι, ὡς οὖν καινοτομοῦντός
σου περὶ τῶν θεῶν, γέγραπται ταύτην τὴν γραφὴν καὶ ὡς
διαβαλῶν δὴ ἐρχεται εἰς τὸ δικαστήριον, εἰδὼς ὅτι εὐδίαβολαί
τὰ τοιαῦτα πρὸς τοὺς πολλούς. Καὶ ἐμεῦ γάρ τοι, ὅταν τι
λέγω ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ περὶ τῶν θεῶν, προλέγων αὐτοῖς τὰ
μέλλοντα, καταγελάσῃ ὡς μαυρομένον· καὶ τοι οὐδὲν ὅ, τι οὐκ
ἀληθὲς εἴρηκα ἂν προσέιπον· ἀλλ' ὅμως φθονοῦσιν ἡμῖν πᾶσι
τοῖς τοιούτοις. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν χεῖρ φροντίζω, ἀλλ' ἐμόσε
ἴηκα. III. ΣΩ. ὦ φίλε Εὐθύφρων, ἀλλὰ τὸ μὲν καταγε-
λασθῆναι, ἴσως οὐδὲν προἴημα. Ἀθηναίαις γάρ τοι, ὡς ἐμοὶ δο-
κεῖ, οὐ σφόδρα μέλει, ἂν τῶν δεινῶν εἴηται εἶναι, μὴ μέν-
ται διδασκαλικὸν τῆς αὐτοῦ σοφίας· ἂν δ' ἂν καὶ ἄλλους εἴων-
ται ποιεῖν τοιούτους, θυμοῦνται εἰτ' οὖν φθόνῳ, ὡς σὺ λέγεις,
εἴτε δὲ ἄλλα τι. ΕΥΘ. Τούτου οὖν πέρι, ὅπως ποτέ πρὸς
ἐμὲ ἔχουσιν, οὐ πάνυ ἐπιθυμῶ πειραθῆναι. ΣΩ. ἴσως γὰρ
σὺ μὲν δοκεῖς σπάνιον σεαυτὸν παρέχειν, καὶ διδάσκειν οὐκ ἐθέ-
λειν τὴν σεαυτοῦ σοφίαν· ἐγὼ δὲ φοβοῦμαι, μὴ ὑπὸ φιλανθρω-
πίας δοκῶ αὐτοῖς ὅ, τι περ' ἔχω, ἐκκεχυμένως παντὶ ἀνδρὶ
λέγειν, οὐ μόνον ἀνευ μισθοῦ, ἀλλὰ καὶ προστιθεὶς ἂν ἠδέας,
εἴ τις μου ἐθέλοι ἀκούειν. εἰ μὲν οὖν, ὃ νῦν δὴ ἔλεγον, μέλλοιέν
μου καταγελάειν, ὥσπερ σὺ φῆς σαυτοῦ, οὐδὲν ἂν εἴη ἀηδέες
παίζοντας καὶ γελῶντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ διαγαγεῖν· εἰ δὲ
ἀπουδάσσονται, τοῦτ' ἤδη ὅπη ἀπαθήσεται ἀδύλον, πλὴν ὑμῖν
τοῖς μάντεσιν. ΕΥΘ. Ἄλλ' ἴσως οὐδὲν ἔσται, ὦ Σάκρατες,
προἴημα, ἀλλὰ σὺ τε κατὰ νοῦν ἀγωνίῃ τὴν δίκην, οἶμαι δὲ
καὶ ἐμὲ τὴν ἐμήν. IV. ΣΩ. Ἔστι δὲ δή σοι, ὦ Εὐθύφρων,
τίς ἡ δίκη; φεύγεις αὐτήν, ἢ διάκεις; ΕΥΘ. Διάκω. ΣΩ. Τί-

du säger att din skyddsande alltid följer dig. Således har han anklagat dig såsom en nyhetsmakare i religions saker: och han träder inför domstolen för att chicanera dig, emedan han vet att sådane chicaner lätt vinna bifall hos allmänheten. Ty äfven mig beles man ofta och anser för vansinnig, då jag i folksammankomsterna talar något om Gudomliga ting, och förut säger hvad som skall hända: och likväl är det ej ett enda, af det jag förut sagt, som ej inträffat: likafullt hata de oss och alla andra af samma art. Men man bör aldeles icke bry sig om dem, utan gå dem rakt till mötes. SO. Bäste Euthyphron, att beles är väl ingen ting. Ty Athenarne bekymra sig, tyckes mig, ej särdeles om någon, om de ock anse honom för synnerligen utmärkt, blott han ej söker meddela åt andra sin vishet: men de upretas emot den, hvilken de tro ingifva andra samma egenskaper, antingen af hat, som du säger, eller af någon annan orsak. EUTH. Hvad detta beträffar, så har jag alldeles icke lust att försöka, huru de äro sinnade mot mig. SO. Ja! du tyckes göra dig rar och ej vilja utlära din vishet: men jag fruktar, att jag för min människokålek anses af dem slösa på hvarje man det jag vet, ej allenast utan betalning, utan ock gerna erläggande något, om någon vill höra mig. Om de således, som jag nyls yttrade, vilja drifva gåck med mig, liksom du säger dem göra med dig, så vore det väl ingalunda obehagligt, att under skämt och löje så för rätta: men vilja de handla allvarsamt, så är det ovisst, hur det aflöper, utom för eder, J spåmän. EUTH. Förmodligen, Sokrates, blir här af ingenting, utan du skall efter önskan utföra din sak, och äfven jag min, såsom jag förmodar. SO. Har du någon sak Euthyphron? är du anklagad eller anklagare? EUTH. Ankla-

να; ΕΥΘ. Ὅν διώκων αὐτὸν δοκῶ μαινέσθαι. ΣΩ. Τί δέ; πετό-
 μενόν τινα διώκεις; ΕΥΘ. Πολλοῦ γε δεῖ πέτεσθαι, ὅς γε δὴ
 τυγχάνει ἂν εὖ μάλα πρεσβύτης. ΣΩ. Τίς οὗτος; ΕΥΘ.
 Ὁ ἐμὸς πατήρ. ΣΩ. Ὁ σὸς, ὃ βέλτιστε; ΕΥΘ. Πάνυ μὲν
 οὖν. ΣΩ. Ἔστι δὲ δὴ τί τὸ ἔγκλημα, καὶ τίνας ἢ δίκη; ΕΥΘ.
 Φόνου, ὃ Σώκρατες. ΣΩ. Ἡράκλεις. ἦπου, ὃ Εὐθύφρον,
 ἀγνοεῖται ὑπὸ τῶν πολλῶν ὅπῃ ποτὲ ὀρθῶς ἔχει. οὐ γὰρ οἴμαι
 γε τοῦ ἐπιτυχόντος εἶναι ὀρθῶς αὐτὸ πρᾶξαι, ἀλλὰ πόρρω
 που ἤδη σοφίας ἐλαύνοντος. ΕΥΘ. Πόρρω μέντοι γῆ Δία, ὃ
 Σώκρατες. ΣΩ. Ἔστι δὲ δὴ τῶν οἰκείων τις ὁ τεθνεὺς ὑπὸ
 αὐτοῦ σου πατρός; ἢ δήλα δὴ. οὐ γὰρ ἂν που ὑπὲρ γε ἄλλο-
 τρίου ἐπεξήσθαι [τῷ πατρὶ] φόνου αὐτῷ. ΕΥΘ. Γελοῖον, ὃ
 Σώκρατες, ὅτι οἶει τι διαφέρειν, εἴτε ἄλλοτριος εἴτε οἰκείος
 ὁ τεθνεὺς. ἀλλ' οὐ ταῦτο μόνον δεῖν φυλάττειν, εἴτε ἐν δίκῃ
 ἔκτεινεν ὁ κτείνας, εἴτε μή· καὶ εἰ μὲν ἐν δίκῃ, εἰδὲν εἰ δὲ μή,
 ἐπεξίεναι. εἰάν περ ὁ κτείνας συνέστιός σοι καὶ ὁμογράπεζος ἦ.
 ἴσον γὰρ τὸ μίασμα γίγνεται, εἰάν ζυγῆς τῷ τοιούτῳ ζυγεῖδός,
 καὶ μὴ ἀφοσιόῃς σεαυτὸν σε καὶ ἐκείνον, τῇ δίκῃ ἐπεξιών. ἐπεὶ
 ὄγε ἀποθανῶν πελάτης f) τις ἦν ἐμὸς· καὶ ὡς ἐγεωργοῦμεν ἐν
 τῇ Νάξῳ, ἐδήτενεν ἐκεῖ παρ' ἡμῶν. παρανήσας οὖν καὶ ὀργισ-
 θεὶς τῶν οἰκετῶν τινὶ τῶν ἡμετέρων, ἀποσφάττει αὐτόν. ὁ οὖν
 πατήρ, συνδήσας τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, κατα-
 βαλὼν εἰς τάφρον τιὰ, πέμπει δεῦρο ἄνδρα πεισομένον τοῦ

f) πελάτης i. q. *Ἰης mercenarius*. Horum, utpote liberorum, multo
 honestior erat conditio, quam servorum. Itaque quos Romani cli-
 entes, Græci πελάτας sæpe vocant. Timæi Sophistæ Lexicon vo-
 cum Platon. Ed. Ruhnkenius.

gare. SO. Hvilken anklagar du? EUTH. Den som, ej utan att fynas vansinnig, jag kan antasta. SO.^a Huru så? Någon som kan flyga? EUTH. Flyga? långt derifrån; han är redan ganska gammal. SO. Hvilken då? EUTH. Min fader. SO. Din, o bästa? EUTH. Aldeles. SO. Hvad beskyllning är för hand? för hvad är han anklagad? EUTH. För mord, o Sokrates. SO. Wid Heracles! De fläste människor, o Euthyphron, veta sannerligen ej, hvad i ett sådant fall är det rätta. Ty jag tror ej att den förste, den bästa, dömer rätt i ett dylikt mål, utan den endast, som gjort stora framsteg i vishet. EUTH. Wid Zeus, visserligen stora, o Sokrates. SO. Är det någon af dina närmaste anförvandter, som din fader har dödat? dock detta är otvifvelaktigt; ty ej för någon oskyllids mord hade du väl anklagat honom. EUTH. Löjligt, Sokrates, att du tror det vara någon skilnad, om den dödade är skylid eller oskyllid; och att ej ensamt derpå kommer an, om den som dödat, har rättvist dödat eller icke: och att, om rättvist, han bör lemnas fri, men i annat fall anklagas: äfven då mördaren hör till ditt hus och ditt bord. Ty besläkten är densamma, om du vistas tillsammans med en sådan under medvetande af hans brott, och ej renar dig sjelf och honom, genom hans anklagelse inför domstol. Föröfrigt var den dödade min tjänare; han arbetade för daglön hos oss, då vi idkade landbruk på Naxos. Öfverlastad af starka drycker upretas han mot en af våra tjänare och dödar honom. Min fader låter därför binda honom till fötter och händer, och

ἐξηγητοῦ g) ὁ, τι χρεῖ ποιεῖν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ τοῦ δεδεμέ-
 νου ὀλιγάροι τε καὶ ἡμέλει, ὡς ἀνδροφόνου· καὶ οὐδὲν ὄν προᾶγ-
 μα εἰ καὶ ἀποθάνοι· ὅπερ οὖν καὶ ἔπαθεν. Ὑπὸ γὰρ λιμοῦ
 καὶ εἰγους καὶ τῶν δεσμῶν ἀποθνήσκει, πρὶν τὸν ἀγγελὸν πα-
 ρὰ τοῦ ἐξηγητοῦ ἀφικέσθαι. ταῦτα δὴ οὖν καὶ ἀγανακτεῖ ὁ,
 τε πατὴρ καὶ εἰ ἄλλοι οἰκεῖσι, ὅτι ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ ἀνδροφόνου
 τῷ πατρὶ Φόνου ἐπεξέρχομαι· οὔτε ἀποκτείναντι, ὡς Φασιν
 ἐκεῖνοι, οὔτ', εἰ ὅτι μάλιστα ἀπέκτειναν, ἀνδροφόνου γε ἔντος
 τοῦ ἀποθανόντος, οὐ δεῖν φροντίζειν ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου· ἀνόσιον
 γὰρ εἶναι τὸ υἱὸν πατρὶ Φόνου ἐπεξίεναι· κακῶς εἰδότες, ὧ Σά-
 κρατες, τὸ θεῖον h) ὡς ἔχει τοῦ ὀσίου τε πέρι καὶ τοῦ ἀνοσίου.
 ΣΩ. Σὺ δὲ δὴ πρὸς Δίῳ, ὧ Εὐθύφρον, οὕτως ἀκριβῶς εἰεῖ
 ἐπίστασθαι περὶ τῶν θεῶν, ὅπη ἔχη, καὶ τῶν ὀσίων τε καὶ
 ἀνοσίων, ὥστε τούτων οὕτω πραχθέντων, ὡς σὺ λέγεις, οὐ φο-
 βῆ δικαζόμενος τῷ πατρὶ, ὅπως μὴ αὖ σὺ ἀνόσιον προᾶγμα
 τυγχάνης πράττων; ΕΥΘ. Οὐδὲν γὰρ ἂν μοι ὄφελος, ὧ
 Σάκρατες, εἴη, οὐδέ τῳ ἂν διαφέρει Εὐθύφρον τῶν πολλῶν
 ἀνθρώπων, εἰ μὴ τὰ τοιαῦτα πάντα ἀκριβῶς εἰδείην. V. ΣΩ.
 Ἄρ' οὖν μοι, ὧ Θαυμάσιε Εὐθύφρον, κράτιστόν ἐστι μαθητῆ

g) ἐξηγήτης propr. cujuslibet rei enarrator, mystagogus, monstrator.
 H. l. significatur munus publicum Athenis, a Theseo institutum,
 ad quod non nisi εὐπατριδαῖς adspirare licebat. Plut. Thef. p. 11. c.
 Horum erat, monstra & prodigia procurare, ritus, qui in sacris
 obtinebant, interpretari, expiare homicidas, aliosque piaculo ob-
 noxios, dirimere denique lites, quæ de rebus sacris inciderent.
 Postea, ut ex Timæo l. c. & Schol. ad Lib. XI de Legibus

kasta honom i en grop, samt skickar någon hit, för att fråga lagtolken, hvad man borde göra: emedertid brydde han sig ej om, utan vanvårdade den fånglade, emedan han var en mördare, och ingen vigt låg derpå, om han dog; hvilket åfven hände. Ty af hunger, köld och fjettrarne åfled han, innan budet kom tillbaka från lagtolken. Det förtryter dersöre både min fader och mina öfriga anförvandter, att jag för en mördares skuld, anklagar min fäder för mord: då han likväl, efter deras föregifvande, hvarken sjelf dödat honom, eller, om han till och med dödat, det vore nödigt, att bekymra sig derom, då den dödade sjelf var en mördare: och gudlöft vore det visserligen, att en son anklagade sin fader för mord. Men de känna icke, Sokrates, det gudomliga och beskaffenheten af det som är fromt och det som är gudlöft. SO. Och du, vid Zeus, Euthyphron, du tror dig så noga förstå det gudomliga, och beskaffenheten af det som är fromt och det som är gudlöft, att du i detta sakernas skick, såsom du beskrifvit det, ej fruktar, att genom din faders anklagande begå en grof misfgärning? EUTH. Af intet värde vore jag, Sokrates, och Euthyphron vore ej i något olik mängden af människor, om han ej noga kände allt detta. SO. För mig är det således bäst, beundransvärde Euthyphron, att blifva din

---

Plat. discipulus, tres tantum hac dignitate functi sunt, Pythico Oraculo designati.

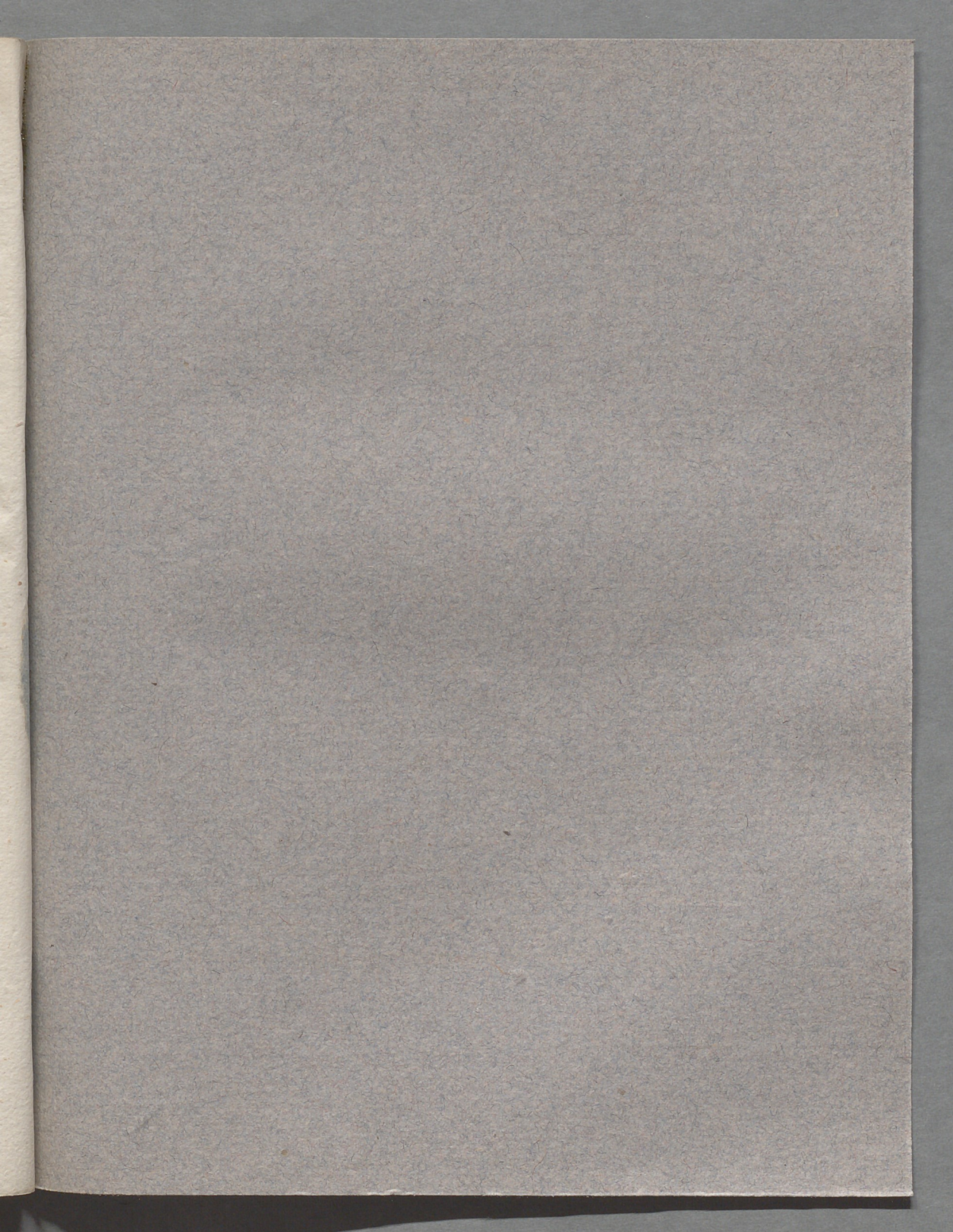
h) τὸ θεῖον. Hæc vocabula spuria esse, & ex sequentibus huc translata suspicatus est Schleiermacher in versione sua operum Platonis Germanica T. I. P. 2. p. 399.

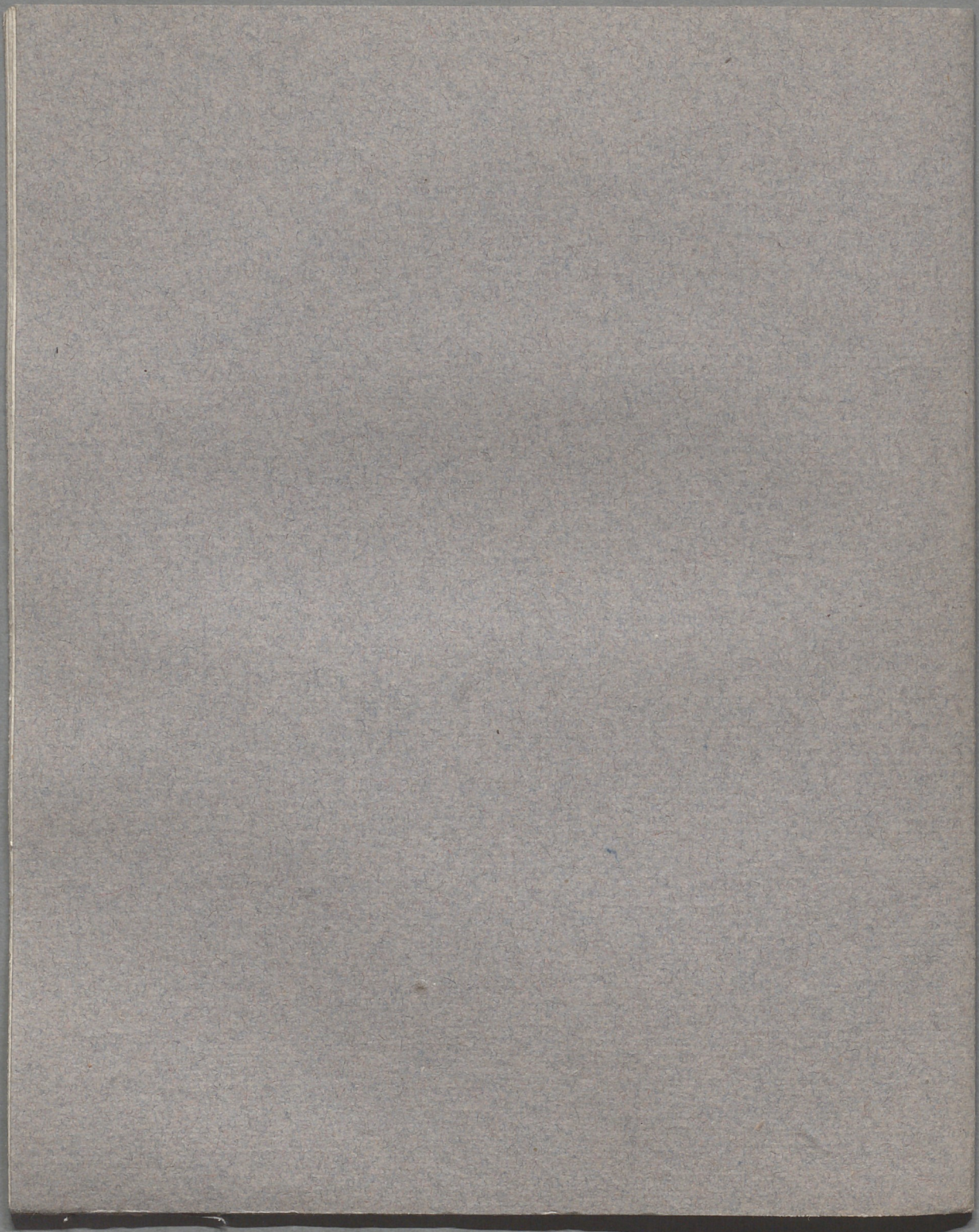
σῶ γενέσθαι, καὶ πρὸ τῆς γραφῆς τῆς πρὸς Μέλιτον αὐτὰ
ταῦτα προκαλεῖσθαι αὐτὸν λέγονται· ὅτι ἔγωγε καὶ ἐν τῷ ἔμ-
προσθεν χρόνῳ τὰ θεῖα περὶ πολλοῦ ἐποιούμην εἰδέναι, καὶ νῦν,
ἐπειδὴ με ἐκεῖνος αὐτοσχεδιάζοντά φησι καὶ καινοτομοῦντά
περὶ τῶν θεῶν ἐξαμαρτάνειν, μαθητῆς δὴ γέγονα σός. καὶ εἰ
μὲν, ὦ Μέλιτε, φαίην ἂν, Εὐθύφρονα ὁμολογεῖς σοφόν εἶναι
τὰ τοιαῦτα καὶ ὀρθῶς νομίζειν· καὶ ἐμὲ ἡγοῦ καὶ μὴ δικάζου
εἰ δὲ μή, ἐκεῖνῳ τῷ διδασκάλῳ λάχε δίκην ἰ) πρότερον ἢ ἐμοί, ὡς
τοὺς πρεσβυτέρους διαφθεῖροντι ἐμέ τε καὶ τὸν αὐτοῦ πατέ-
ρα· ἐμὲ μὲν διδάσκοντι, ἐκεῖνον δὲ λουθετοῦντι καὶ κολάζοντι.
καὶ εἰ μὴ μοι πείθεται, μηδὲ ἀφή τῆς δίκης, ἢ ἀντ' ἐμοῦ
γράφηταί σε, αὐτὰ ταῦτα λέγειν ἐν τῇ δικαστηρίῳ ἢ προ-
καλούμην αὐτόν. ΕΥΘ. Ναὶ μὰ Δία, ὦ Σώκρατες, εἰ ἄρα
ἐμὲ ἐπιχειρήσειε γράφεσθαι, εὐραμ' ἂν, ὡς αἶμαι, ὅπη σα-
θρός ἐστι· καὶ πολὺ ἂν ἡμῖν πρότερον περὶ ἐκείνου λόγος γέ-
νοιτο ἐν τῇ δικαστηρίῳ ἢ περὶ ἐμοῦ. ΣΩ. Καὶ ἐγὼ τοι, ὦ Φί-
λε ἑταῖρε, ταῦτα γιγνώσκων, μαθητῆς ἐπιθυμῶ γενέσθαι σός·
εἰδὼς ὅτι καὶ ἄλλος πύ τις, καὶ ὁ Μέλιτες οὗτος, σὲ μὲν
οὐδὲ δοκεῖ ὀρεῖν· ἐμὲ δὲ οὕτως ὀξέως ἀτεχνῶς καὶ βραδίως κατεῖ-
δεν, ὥστε ἀσεβείας ἐγράψατο. VI. Νῦν ἂν πρὸς Διὸς λέγε μοι,
ὅ νῦν σαφῶς εἰδέναι δύσχυρίζου· ποῖον δὴ τι τὸ εὐσεβὲς φῆς εἶναι
καὶ τὸ ἀσεβές καὶ περὶ φόου καὶ περὶ τῶν ἄλλων· ἢ οὐ ταυτὸν
ἐστὶν ἐν πάσῃ πράξει τὸ ὅσιον αὐτὸ αὐτῶ· καὶ τὸ ἀίσιον αὐ,
τοῦ μὲν ὀσίου παντὸς ἐναντίον, αὐτὸ δὲ αὐτῶ ἴμοιον, καὶ ἔχον

ἰ) λαγχάνειν δίκην. Mos enim erat Athenis, ut forte constitueretur
ordo, quo lites agerentur.

lärjunge, och, förr än jag svarar på Melitos anklagelse, anmana honom till förlikning, med yttrande, att jag visserligen förr bögeligen eftersträfvat att lära känna det gudomliga, men att nu, sedan han påstår att jag genom lättsinnigt prat och nyhetsgyckel i religionsläker förgått mig, jag blifvit din lärjunge. "Om du, Melitos", skulle jag säga, "erkänner Euthyphron för vis och riktigt tänkande i dessa ämnen, så anse åfven mig därför och låt procesfen falla; hvarom icke, så slämn honom, min lärare, snarare än mig för rätta, emedan han förderfvar de äldre, mig nemligen, och sin egen fader: mig genom undervisning, honom genom föreviselser och straff. Men om han ej vill tro mig och afstå från rättegången, eller anklaga dig i stället, så skall jag säga det samma inför domstolen, som det jag yttrat till honom, för att förmå honom till förlikning. EUTH. Ja, vid Zeus, Sokrates, om han försökte att anklaga mig, så skulle jag nog, tänker jag, utrona hvar han är murken: och mycket förr skulle vi få höra honom omtalas för domstolen, än mig. SO. Juss för det jag vet detta, bästa vän, så önskar jag att blifva din lärjunge: ty jag känner, att både andre och åfven denne Melitos ej låta märka dig: men mig har han i fanning få lätt och skarpt fattat i ögonen, att han anklagat mig för religionsbrott. Säg mig därför nu, vid Zeus, det du nyligen försäkrade dig noga veta; hvaruti består, efter din tanka, det gudaktiga och det ogudaktiga, så i anseende till mord, som allt annat: vinn ej det gudaktiga är i hvarje handling likt sig sjelft, och det gudlösa åter, både allt gudaktigt emotfatt, och åfven likt sig sjelft, ågande
blott

μίαν τινά ιδεάν κατὰ τὴν ἀνοσιότητα, πᾶν ὃ, τι περ ἂν
 μέλλῃ ἀνόσιον εἶναι. ΕΥΘ. Πάντως δήπου, ὦ Σώκρατες. ΣΩ.
 Λέγε δὴ τί φῆς εἶναι τὸ ὄσιον, καὶ τί τὸ ἀνόσιον; ΕΥΘ.
 Λέγω τοίνυν, ὅτι τὸ μὲν ὄσιόν ἐστιν ὅπερ ἐγὼ νῦν ποιῶ, τῶ
 ἀδικοῦντι, ἢ περὶ φόρους, ἢ περὶ ἱερῶν κλοπᾶς, ἢ τι ἄλλο τῶν
 τοιούτων ἐξαμαρτάνοντι, ἐπεξίεναι· εἴαν τε πατήρ ὢν τυγχά-
 νῃ, εἴαν τε μήτηρ, εἴαν τε ἄλλος ὅστισοῦν τὸ δὲ μὴ ἐπεξίεναι,
 ἀνόσιον. ἐπεὶ, ὦ Σώκρατες, θέασαι ὡς μέγα σοι ἐρῶ τεκμήριον
 τοῦ νόμου ὅτι οὕτως ἔχει, ὃ καὶ ἄλλοις ἤδη εἶπον, ὅτι ταῦτα
 ἐρῶντες ἂν εἴη οὕτω γιγνόμενα, μὴ ἐπιτρέπων τῶ ἀσεβοῦντι,
 μηδ' ἂν ὅστισοῦν τυγχάνῃ ἂν. αὐτοὶ γὰρ οἱ ἄνθρωποι τυγχά-
 νουσι νομίζοντες τὸν Δία τῶν θεῶν ἀριστον καὶ δικαιοτάτον
 καὶ τοῦτον ὁμολογοῦσι τὸν αὐτοῦ πατέρα δῆσαι, ὅτι τοὺς υἱεῖς
 κατέτινεν οὐκ ἐν δίκῃ· καὶ ἐκεῖνόν γε αὖ τὸν αὐτοῦ πατέρα ἐκ-
 τεμεῖν δι' ἕτερα τοιαῦτα· ἐμοὶ δὲ χαλεπαίνουσιν ὅτι τῶ πατρὶ
 ἐπεξέρχομαι ἀδικοῦντι· καὶ οὕτως αὐτοὶ ἑαυτοῖς τὰ ἐναντία
 λέγουσι περὶ τε τῶν θεῶν καὶ περὶ ἐμοῦ. ΣΩ. Ἄρα γε, ὦ
 Εὐθύφρον, τοῦτ' ἐστὶν οὗ ἕνεκα τὴν γραφὴν Φεύγω, ὅτι τὰ
 τοιαῦτα ἐπειδὴν τις περὶ τῶν θεῶν λέγῃ, δυσχερῶς πως ἀπο-
 δέχομαι· δι' αὐτὴν δὲ, ὡς ἔοικε, φήσῃ τις με ἐξαμαρτάνειν. νῦν
 οὖν, εἰ καὶ σοὶ ταῦτα ζυνοκεῖ τῶ εὖ εἰδότε περὶ τῶν τοιούτων,
 ἀνάγκη δὲ, ὡς ἔοικε, καὶ ἡμῖν ζυγχαρεῖν. τί γὰρ καὶ φήσο-
 μεν, οἳ γε καὶ αὐτοὶ ὁμολογοῦμεν περὶ αὐτῶν μηδὲν εἰδέναι;
 ἀλλὰ μοι εἰπέ πρὸς Φιλίου, σὺ ὡς ἀληθῶς ἠγῆ ταῦτα γε-
 γονέναι οὕτως; ΕΥΘ. Καὶ ἔτι γε τούτων θαυμασιώτερα, ὦ
 Σώκρατες, ἃ οἱ πολλοὶ οὐκ ἴσασι. ΣΩ. Καὶ πόλεμον ἄρα
 ἠγῆ σὺ εἶναι τῶ ὄντι ἐν τοῖς θεοῖς πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἔχθρας

www.books2ebooks.eu